

Forfatter: Gade, Niels Wilhelm

Titel: BREV TIL: Stæger, Laura Mathilde Margrethe FRA: Gade, Niels Wilhelm (1873-11-13)

Citation: Gade, Niels Wilhelm: "BREV TIL: Stæger, Laura Mathilde Margrethe FRA: Gade, Niels Wilhelm (1873-11-13)", i *Niels W. Gade - Optegnelser og Breve*, Gyldendalske Boghandels Forlag (F. Hegel & Søn), s. 190. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001988775-000-shoot-L0019887750000066.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Niels W. Gade - Optegnelser og Breve

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Amsterdam. Torsdag Kl. 11.

Nu er jeg da i Amsterdam! Imorges Kl. 8 stod jeg op i Osnabrück, besøgede mit Brev og gik mig en udmærket deilig Tour gennem den interessante gamle By, spadserede en heel Time paa Voldene i det mest mageløse Veir. Mildt og varmt Solskin, klar Luft. Efter en Kop Kaffe og lidt Smørrebrød gik jeg til Banegaarden og tog afsted Kl. 12 Formiddag. Jeg kom i en hollandsk Coupé, men denne gav rigtignok ikke synderlig godt Begreb om den hollandske Reenlighed. Jeg traf paa Holdstederne sammen med en hollandsk Mand, som talte tydsk, jeg pumpede ham dygtig, for at faa lært endeel hollandske Ord, forresten havde jeg et ret behageligt Selskab i min egen Coupé, en Bankier fra Kassel, som var nær beslægtet med Spohr's anden Kone. Han reiste ogsaa til Amsterdam. Han vilde gjerne have ud af mig, hvem jeg var, og endelig fik han da at vide, at jeg skulde til Amsterdam og opføre Concerter; nu blev han nysgjerrig for Alvor. Jeg sagde ham, at jeg hed Gade, „hedder De Niels til Fornavn“, spurgte han, „saa kjender jeg Dem jo udmærket godt, der spilles ofte af Dem i Kassel.“ Senere kom der flere Hollændere i Coupéen, og det morede mig, at udvide mine sproglige Kundskaber. Der var en Kjøbmand Backhuisen fra Amsterdam, han havde været i Kjøbenhavn og talte godt dansk, vi kom naturligviis i lang Samtale, og han fortalte mig, da han hørte mit Navn, at der ventedes venligt paa mig i Holland. Jeg forlangte paa Holdstedernes. 191 naturligviis „Koffij“ og spurgte „wat is te Prijs“, og morede mig med at kigge rundt om, da vi kom over den hollandske Grændse. Kl. 8 kom vi til Amsterdam, og jeg kjørte i en „Vigilante“ (Droske) til Hotel Bracks paa Doelenstrasse. Efter at have spist lidt, fik jeg Lyst til strax at gaa til Verhulst og overraske ham, jeg fik altsaa en Leietjener og vandrede igjennem mange Gader. Jeg traf ham i Slobrok, alene — hans Kone bor endnu paa Landet, — han blev aldeles stum af Overraskelse, de venter mig jo først imorgen, og skal ud at hente mig paa Jernbanen i Karet. Jeg blev en Timestid hos ham, og vi talte vidt og bredt om Concerterne. Han er en særdeles livlig og begejstret Mand paa 57 Aar, men meget ungdommelig, man skulde ikke tro, at han var saa gammel.

Han har nu fulgt mig til Hotellet, hvor jeg nu sidder og skriver med en meget daarlig Pen. Bare Du kan læse det. Du kan tro, her er elegante Brysseler (?) Tæpper paa Gangene og ditto paa Bord og Gulv, Kamin med stort Speil over, og en Himmelseng, høit op i Luften, og saa bred at baade Du og jeg og alle Børnene kan være i den. Imorgen skal jeg til Molkenboer og overraske ham, men desværre er min Vært, Weetjen, *) fransktalende, men har sagt til Verhulst, at jeg maa betragte mig, som om jeg var Gjæst i et Hotel, lian vil ikke genere mig det mindste. Alt gaar saaledes efter Ønske. — — —